

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2019 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w upadłości układowej w R.

przeciwko: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o ustalenie, o wydanie nieruchomości

1. nakazuje pozwanemu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. wydać (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w upadłości układowej w R., reprezentowanej przez Zarządcę, w stanie wolnym od osób i rzeczy następujące nieruchomości:

- zabudowaną nieruchomość na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczoną jako działka nr (...), o powierzchni 0,1119 ha położoną w R., (...), przy ul. (...) dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...),

- zabudowaną nieruchomość na której ustanowiono prawo użytkowania wieczystego, oznaczoną jako działka nr (...), o powierzchni 0,6292 ha, położoną w R., (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...),

- zabudowaną nieruchomość na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczoną jako działka nr (...), o powierzchni 0,1920 ha, położoną w R., (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...),

- zabudowaną nieruchomość na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczoną jako działka nr (...), o powierzchni 0,4527 ha, położoną w R., (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...),

- zabudowaną nieruchomość na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczoną jako działka nr (...), o powierzchni 0,0459 ha, położoną w R., (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...),

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

3. zasądza od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w upadłości układowej w R. reprezentowanej przez Zarządcę kwotę 25 017,00 zł (dwadzieścia pięć tysięcy siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

4. zarządza ściągnąć od pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Rzeszowie) kwotę 100 000,00 zł (sto tysięcy złotych) tytułem opłaty sądowej, której nie ponosił powód.

Sygn. akt VI GC 27/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 sierpnia 2019 r.

Pozwem wniesionym w dniu 26 stycznia 2017 r. powód Syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. Sp.k. w upadłości likwidacyjnej w R. wniósł o:

I. ustalenie, że umowa nabycia przez pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. nieruchomości objętych księgami wieczystymi nr (...) prowadzonymi przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych, sporządzona w formie aktu notarialnego w dniu 8 listopada 2013r. przez notariusz J. R.. A nr (...) jest z mocy prawa bezskuteczna wobec masy upadłości (...) sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w R. w upadłości likwidacyjnej (data umowy doprecyzowana na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2019r.),

II. nakazanie pozwanemu wydania Syndykowi masy upadłości (...) Sp. z o.o. sp.k. w upadłości likwidacyjnej, w stanie wolnym od osób i rzeczy następujących nieruchomości: 1) zabudowanej nieruchomości na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 0.1119 ha położonej w R., (...), przy ul. (...) dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...); 2) zabudowanej nieruchomości na której ustanowiono prawo użytkowania wieczystego, oznaczonej jako działka nr (...), o powierzchni 0,6292 ha, położonej w R., (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...); 3) zabudowanej nieruchomości na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczonej jako działka nr (...), o powierzchni 0,1920 ha, położonej w R., (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...); 4) zabudowanej nieruchomości na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczonej jako działka nr (...), o powierzchni 0,4527 ha, położonej w R., (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...); 5) zabudowanej nieruchomości na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczonej jako działka nr (...), o powierzchni 0,0459 ha, położonej w R., (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...). Nadto powód domagał się zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że Spółka (...) sp. z o.o. sp.k. powstała w 2008 roku. Z kolei w dniu 10 września 2013 r. zawiązana została spółka (...) sp. z o.o. S.K.A, gdzie akcjonariusze objęli 50.000 akcji założycielskich serii (...) za wkłady pieniężne po cenie emisyjnej odpowiadającej ich wartości nominalnej. (...) sp. z o.o. za wkład pieniężny 1.000 zł objął 1.000 akcji o łącznej wartości nominalnej 1.000 zł, akcjonariusze A. J. (1) i M. J. każdy wnosząc wkłady po 25.000 zł objęli po 25.000 akcji o wartości nominalnej po 25.000 zł. W dniu 30 października 2013 r. walne zgromadzenie akcjonariuszy (...) sp. z o.o.S.K.A. podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 50.000 zł, poprzez emisję 50.000 akcji imiennych uprzywilejowanych serii B przeznaczonych do zaoferowania w trybie subskrypcji (...) sp. z o.o. Sp.k., w zamian za wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa (części przedsiębiorstwa) pod nazwą (...). Akcje były akcjami uprzywilejowanymi co do dywidendy i udziału w nadwyżce likwidacyjnej, a jednocześnie były pozbawione prawa głosu oraz zostały objęte po cenie emisyjnej 991 zł, a więc 991 razy przewyższającej wartość nominalną tych akcji. Powód podał, że kwota podwyższenia kapitału zakładowego wyniosła więc 50.000 złotych, łączna cena emisyjna 49.550.000 zł. Akcje zostały objęte przez (...) sp. z o.o. sp.k. który przeniósł Oddział (...) na (...) sp. z o.o. S.K.A.

Dalej powód podał, że w dniu 23 grudnia 2013 r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszy (...) sp. z o.o. S.K.A. podjęło uchwałę o kolejnym podwyższeniu kapitału zakładowego spółki o kwotę 68.150 zł w drodze

emisji 68.150 akcji imiennych serii (...) o wartości nominalnej 1 zł każda, także przeznaczonych do zaoferowania w trybie prywatnej subskrypcji spółce (...) sp. z o.o. sp.k. w zamian za aport w postaci przedsiębiorstwa (części przedsiębiorstwa) prowadzonego przez tę spółkę pod nazwą Oddział (...) i O.". Cenę emisyjną każdej akcji serii (...) ustalono na kwotę 1.000 zł co dało łącznie kwotę 68.150.000,00 zł. Powód wskazał, że po objęciu akcji (...) sp. z o.o. S.K.A. przez (...) sp. z o.o. sp.k., w dniu 30 grudnia 2013 r. zostały zawarte dwie umowy przenoszące prawa własności i wieczystego użytkownika należące do przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. S.K. pod nazwą Oddział (...) i O." na (...) sp. z o.o. S.K.A., przy czym nieruchomości przeniesione przez upadłego na rzecz (...) sp. z o.o. S.K.A. w ramach drugiego podwyższenia kapitału są przedmiotem odrębnego zaskarżenia. Dalej powód wskazał, że w dniu 8 listopada 2013r. dodatkowo przeniesiono na rzecz (...) sp. z o.o. S.K.A. m.in nieruchomości oznaczoną jako działka nr (...), KW nr (...).

Zgodnie z opinią biegłego rewidenta, wartość wniesionego przez przyszłego upadłego do (...) sp. z o.o. S.K.A. wkładu niepieniężnego wyniosła 111.142.089,74 zł.

Czynności dokonane przez upadłego, miały dalszy ciąg w postaci kolejnego transferowania praw do nieruchomości. Już umową z dnia 8 listopada 2013r. (...) sp. z o.o. S.K.A. przeniósł na pozwanego (...) sp. z o.o. prawa wieczystego użytkownika zabudowanych nieruchomości opisanych w pozwie.

Według powoda, przeniesienie aktywów wchodzących w skład przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. S.K. na (...) sp. z o.o. S.K.A. nastąpiło z rażącem naruszeniem wymaganej w świetle art. 127 ust. 1 puin ekwiwalentności świadczeń bowiem wartość świadczenia upadłego przewyższa w rażącem stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez upadłego (tj. objęcie przez (...) sp. z o.o. S.K. akcji niemych w spółce (...) sp. z o.o. S.K.A.). Objęcie przez (...) sp. z o.o. S.K. akcji w podwyższonym kapitale zakładowym nastąpiło po cenie emisyjnej 991 razy wyższej od wartości nominalnej akcji. Akcje serii (...) zostały uprzywilejowane co do podziału dywidendy w ten sposób, że na wszystkie akcje serii (...) przypadać będzie 95% zysku na akcjonariuszy oraz co do podziału majątku w razie likwidacji spółki - do kwoty równej cenie emisyjnej tych akcji; wynikająca z uchwał emisyjnych skala uprzywilejowania co do dywidendy nie odzwierciedla, nawet co do rzędu wielkości, różnicy w wysokości ceny emisyjnej akcji; akcje serii (...) są akcjami niemymi, pozbawionymi prawa głosu.

Powód podniósł, że celem założenia spółki (...) sp. z o.o. S.K.A. było powołanie podmiotu, do którego zostanie przetransferowany majątek zagrożonej upadłością spółki (...) sp. z o.o. Sp.k. Wyłącznymi beneficjentami owego transferu majątku, stali się wspólnicy upadłej spółki (...), którzy w nowej roli: akcjonariuszy - założycieli spółki (...) sp. z o.o. S.K.A. zachowali pełną możliwość dysponowania majątkiem upadłego, usuwając ten majątek z masy upadłości, do której w zamian weszły nie mające żadnej realnej wartości akcje serii (...) spółki (...) sp. z o.o. S.K.A.

Powód wskazał na treść art. 127 par. 1 puin, 134 ust.1 puin i przepisy k.c. o skardze paulińskiej jako znajdujące odpowiednie zastosowanie na zasadzie art. 131 puin - dla sytuacji faktycznej opisanej w pozwie.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podniósł zarzut braku biernej legitymacji procesowej pozwanego uznając, że powodowi nie przysługuje prawo do występowania przeciwko pozwanemu z roszczeniem opartym przepisach art. 127 ust 1 w zw. z art. 134 ust. 1 puin. W ocenie pozwanego kolejny nabywca mienia upadłego dłużnika, może zostać pozwany tylko na podstawie art. 131 puin w zw. z art. 531 § 2 k.c., tj. tylko o uznanie czynności za bezskuteczną. Pozwany stał na stanowisku, że oparcie powództwa na art. 531 § 2 k.c., wyklucza możliwość powołania się przez powoda na art. 127 ust. 1 puin. Pozwany zarzucił, że nabył nieruchomości objęte pozwem nie od upadłego, ale od (...) Sp. z o.o. S.K.A.

W dalszej kolejności pozwany podniósł zarzut braku interesu prawnego powoda wytoczenia powództwa na podstawie art. 127 ust. 1 puin wskazując, że w przypadku gdy w danej sytuacji możliwe jest wytoczenie powództwa o świadczenie, to niedopuszczalne jest co do zasady wytoczenie powództwa o ustalenie czynności prawnych za bezskuteczne z mocy prawa.

W ocenie pozwanego powodowi nie przysługiwało również roszczenie zawarte o wydanie nieruchomości oparte na przepisie art. 134 puin wskazując, że powód, występując z roszczeniem o ustalenie, nie może na podstawie ww. przepisu, żądać wydania nieruchomości.

Pozwany wskazał, że powód nie udowodnił zarzucanego braku ekwiwalentności świadczeń podnosząc, że pozwany nabył przedmiotowe nieruchomości wraz z obciążającymi hipotekami zabezpieczającymi roszczenia banków z tytułu kredytów bankowych udzielonych spółce (...) Sp. z o.o. Sp. k.

Z ostrożności procesowej, pozwany podniósł również zarzut uchybienia przez powoda prekluzyjnego terminu do wniesienia powództwa opartego na przepisie 531 § 2 Kc, wynikającego z art. 132 ust. 3 puin.

Z ostrożności procesowej pozwany wskazał również, iż postępowanie obejmuje ustalenie bezskuteczności czynności prawnych, a nie stwierdzenie ich nieważności. Ewentualne orzeczenie stwierdzające nieważność zaskarżonych czynności prawnych z udziałem pozwanego byłoby wydaniem orzeczenia ponad żądanie pozwu.

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w R. na zasadzie art. 16 pr. up. i n. zmienił sposób prowadzenia postępowania upadłościowego z postępowania obejmującego likwidację majątku upadłego na postępowanie z możliwości zawarcia układu. Odwołany został Syndyk Masy Upadłości D. D. i powołany Zarządca w osobie spółki Kancelaria (...) Sp. z o.o. w L..

Zarządca podtrzymał żądania i twierdzenia Syndyka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka (...) sp. z o.o. Sp.k. powstała w 2008 r. Komplementariuszem spółki jest (...) sp. z o.o., której współnikami są A. J. (1) i M. J. (...) sp. z o.o. Sp.k. są: A. J. (1), M. J., (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. - spółki kapitałowe, których współnikiem był M. J., a członkiem zarządu J. J. (1), który jest ojcem A. J. (1) i M. J.. Funkcję prokurenta (...) sp. z o.o. Sp.k. pełnił A. J. (2).

dowód: odpis pełny z (...) sp. z o.o. sp.k. w upadłości likwidacyjnej k. 38-45; odpis z (...) sp. z o.o. k. 46; odpis (...) sp. z o.o., k. 50-52; odpis (...) sp. z o.o. k. 53-55; zeznania świadka A. J. (2)

W dniu 21 grudnia 2011 r. zawarta została umowa przedwstępna sprzedaży pomiędzy (...) SP. z o.o. Sp.k. jako sprzedającym oraz (...) Sp. z o.o. jako kupującym, której przedmiotem były nieruchomości objęte KW nr (...), KW nr (...), KW nr (...), KW nr (...), nr (...). Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. był M. J., współnikiem również M. J.. Na poczet ceny sprzedaży tytułem zaliczki Kupujący zapłacił sprzedającemu kwotę 5 100.000,00 zł. W czasie podmiot ten nie dysponował środkami finansowymi na zakup nieruchomości, dlatego strony wyznaczyły 2 letni termin na sfinansowanie transakcji.

dowód: umowa przedwstępna sprzedaży z dnia 21.12.2011 r. k. 479-480; umowa trójstronna do umowy przedwstępnej sprzedaży z dnia 26.12.2013 r. k. 481-483; wydruk z zapisów na koncie k. 484; zeznania świadka B. F.; zeznania M. J.

Dnia **10 września 2013 r.** została zawiązana Spółka (...) sp. z o.o. S.K.A. której komplementariuszem był (...) sp. z o.o.

A. J. (1) i M. J. objęli 50.000 akcji założycielskich serii (...) za wkłady pieniężne po cenie emisyjnej odpowiadającej ich wartości nominalnej. (...) sp. z o.o. za wkład pieniężny 1.000 zł objął 1.000 akcji o łącznej wartości nominalnej 1.000 zł, akcjonariusze A. J. (1) i M. J. każdy wnosząc wkłady po 25.000 zł objęli po 25.000 akcji o wartości nominalnej po 25.000 zł. Łącznie wspólnicy objęli 51 000 akcji serii (...) za kwotę 51 000 zł.

Funkcję prezesa jednoosobowego zarządu (...) sp. z o.o. pełnił A. J. (2). (...) Sp. z o.o. od czasu jej powstania byli M. J. i A. J. (1). Obecnie spółka ta ma jednego wspólnika A. J. (1).

Celem tej spółki było objęcie nieruchomości poprzez podwyższenie kapitału.

dowód: odpis (...) Sp. z o.o. S.K.A. k. 56-60, k. 518522 odpis (...) sp. z o.o. k. 61-63; zeznania świadka A. J. (2)

W dniu **30 października 2013 r.** odbyło się Walne zgromadzenie akcjonariuszy (...) sp. z o.o. S.K.A., w którym udział wzięli: A. J. (1) i M. J. jako akcjonariusze Spółki oraz A. J. (2) – Prezes Zarządu Spółki (...) SP. z o.o. – komplementariusza (...) SP. z o.o. S.K.A.

Na zgromadzeniu podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 50.000 zł, poprzez emisję 50.000 akcji imiennych uprzywilejowanych serii (...) o wartości nominalnej 1,00 zł każda i łącznej wartości 50 000,00 zł, oznaczonych numerami od B – 1 do B – 50.000.

Cena emisyjna za jedną akcję serii (...) wynosiła 991 zł, łącznie cena emisyjna akcji serii (...) wyniosła 49 550 000 zł. Akcje serii (...) miały zostać pokryte wyłącznie wkładem niepieniężnymi w łącznej kwocie 49 500 000 zł.

Akcje serii (...) były akcjami imiennymi uprzywilejowanymi co do dywidendy w taki sposób, że na wszystkie akcje imienne Serii (...) przypadało 95% zysku przeznaczzonego do wypłaty Akcjonariuszom, w odniesieniu do których wyłączone zostało prawo głosu (akcje nieme) oraz uprzywilejowane co do kwoty pochodzącej z likwidacji Spółki do kwoty 49 550 000 zł.

Nowo wyemitowane akcje serii (...) zostały zaoferowane w całości w drodze złożenia oferty przez Spółkę w trybie subskrypcji (...) sp. z o.o. sp.k., w zamian za wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa (części zorganizowanej przedsiębiorstwa) pod nazwą (...). Ww. akcje zostały objęte przez (...) sp. z o.o. Sp.k. w dniu 30 października 2013 r., który wniósł wkład w postaci przedsiębiorstwa na podstawie umowy przenoszącej przedsiębiorstwo zawartej tego samego dnia. Umowę przeniesienia własności podpisali: A. J. (3) działający jako Prezes (...) Sp. z o.o. oraz J. J. (1) – Prezes Zarządu (...) SP. z o.o. Dokumenty dotyczące wniesienia aportu przygotowywała księgowa (...) M. M.. Wartość wnoszonego przedsiębiorstwa określona została jako różnica między wartością aktywów, która na podstawie bilansu wynosiła 75 251 256,61 zł a zobowiązaniami i rezerwami na kwotę 25 701 256,61 zł, co dało ostatecznie kwotę 49 500,000 zł.

Przedsiębiorstwo to obejmowało m.in. prawo własności następujących nieruchomości:

1. zabudowanej nieruchomości na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 0,1119 ha położonej w R., objętej KW nr (...),
2. zabudowanej nieruchomości na której ustanowiono prawo użytkowania wieczystego, oznaczonej jako działka nr (...), o powierzchni 0,6292 ha, położonej w R. objętej KW nr (...),
3. zabudowanej nieruchomości na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczonej jako działka nr (...), o powierzchni 0,1920 ha, położonej w R., objętej KW nr (...),
4. zabudowanej nieruchomości na której ustanowiono prawo wieczystego użytkowania, oznaczonej jako działka nr (...), o powierzchni 0,4527 ha, położonej w R., (...), objętej KW nr (...).

W umowie przenoszonej przedsiębiorstwo (...) SP. z o.o. sp.k. świadczył, że przedsiębiorstwo i jego składniki – w zakresie przedmiotu umowy są wolne od praw osób trzecich, obciążeń, zastawów, hipotek, za wyjątkiem hipotek: ujawnionych w KW nr (...) tj. hipoteki umownej w wysokości 425 000,00 zł wpisanej na rzecz Banku Spółdzielczego w T.; hipoteki umownej w wysokości 1 257,000,00 wpisanej na rzecz Banku Spółdzielczego w P.- ujawnianych w KW nr (...) tj. hipoteki umownej łącznej kaucyjnej do kwoty 6 460.000,00 zł wpisanej na rzecz Banku (...) S.A. Oddział w R.; hipoteki umownej łącznej w wysokości 6 033.000,00 zł wpisanej na rzecz Banku (...) S.A. Oddział (...) w R. ; hipoteki umownej łącznej w wysokości 900 000,00 zł wpisanej na rzecz Banku Spółdzielczego w R.; hipoteki umownej łącznej kaucyjnej do kwoty 7 400.000,00 zł wpisanej na rzecz (...) S.A. Oddział (...) w R.; hipoteki umownej łącznej kaucyjnej do kwoty 1 100.000,00 zł wpisanej a rzecz BS w R.; hipoteki umownej łącznej w wysokości 1 200.800,00 zł

wpisanej na rzecz Banku (...) S.A. Oddział w R.,- ujawnionych w KW nr (...) tj. hipoteki umownej łącznej w wysokości 4 628.750,00 wpisanej na rzecz (...) S.A. Oddział I w R.; hipoteki umownej łącznej kaucyjnej do kwoty 1.342.337,50 zł wpisanej na rzecz (...) S.A. Oddział I W R. ; hipoteki umownej łącznej w wysokości 6 000.000,00 zł wpisanej na rzecz (...) S.A. Oddział I w R.,- ujawnionej w KW nr (...) tj. hipoteki umownej kaucyjnej do kwoty 15 000.000,00 zł wpisanej na rzecz (...) S.A. Oddział Operacyjny w R..

Wartość wkładu niepieniężnego tj. przeniesionego przedsiębiorstwa ustalona została na kwotę 49 550.000,00 zł, która równa była wartości księgowej netto przedsiębiorstwa na dzień 30 września 2013 r. Strony w umowie wskazały że łączna wartość zobowiązań pomniejszyła ogólną wartość aktywów Przedsiębiorstwa, wpływając na określenie wartości aportu oraz łącznej ceny nabycia Przedsiębiorstwa. Łączna wysokość zobowiązań obciążających wnoszone aportem przedsiębiorstwo wynosiła 25 701,256,61 zł.

dowód: akt notarialny z dnia 30.10.2013 r. Rep.A (...) k. 68-80; k. 549-657 akt notarialny z dnia 30.10.2013r. Rep. A nr (...)k. 81-94, k. 568-594, załączniki do umowy k. 459-464 wydruki elektroniczne KW nr (...), (...), (...) k. 166-192, KW nr (...) k. 207-215; zeznania świadka A. J. (2); zeznania świadka M. M.; zeznania świadka B. F.

W dniu 23 grudnia 2013r. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie akcjonariuszy (...) sp. z o.o. S.K.A. podjęło uchwałę o kolejnym podwyższeniu kapitału zakładowego spółki o kwotę 68.150 zł w drodze emisji 68.150 akcji imiennych serii (...) oznaczonych numerami od B- 50.001 do B-118.150, o wartości nominalnej 1,00 zł każda. Akcje zostały zaoferowane w trybie prywatnej subskrypcji i objęte przez (...) sp. z o.o. S.K. w zamian za wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa prowadzonego przez tę spółkę pod nazwą Oddział (...) i Oddział (...)". Cenę emisyjną każdej akcji serii (...) oznaczonych numerami od B-50.001 do B-118.150 ustalono na kwotę 1.000 zł co dało łącznie kwotę 68.150.000,00 zł.

Akcje serii (...) były akcjami imiennymi uprzywilejowanymi co do dywidendy w taki sposób, że na wszystkie akcje imienne Serii (...) przypadają 95% zysku przeznaczanego do wypłaty Akcjonariuszom, w doniesieniu do których wyłączone zostało prawo głosu (akcje nieme) oraz w zakresie podziału majątku w razie likwidacji spółki do kwoty równej cenie emisyjnej Akcji Serii (...).

W dniu 30 grudnia 2013 r. zostały zawarte dwie umowy przenoszące prawa własności i wieczystego użytkownika należące do przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. sp.k. pod nazwą Oddział (...) i Oddział (...) na (...) sp. z o.o. S.K.A. Strony umów reprezentowali: A. J. (2) działający jako Prezes (...) SP. z o.o.- komplementariusz (...) SP. z o.o. S.K.A. oraz J. J. (1) działający jako (...) Sp. z o.o. – komplementariusz (...) SP. z o.o. S.K.A. Nadwyżka ceny emisyjnej akcji serii (...) została przekazana na kapitał zapasowy spółki (...) sp. z o.o. S.K.A.

dowód: akt notarialny z dnia 30.12.2013 r. Rep. A nr (...)k. 95-112; akt notarialny z dnia 30.12.2013 r. Rep. A numer (...) k. 113-150

W dniu **8 listopada 2013 r.** pomiędzy (...) sp. z o.o. S.K.A. oraz (...) sp. z o.o. S.K. została zawarta „umowa zmieniająco - uzupełniająca do umowy przenoszącej przedsiębiorstwo", w której strony dodatkowo przeniosły na rzecz (...) sp. z o.o. S.K.A. wymienione w tej umowie nieruchomości, a pośród nich zabudowaną nieruchomość, na której ustanowiono prawo wieczystego użytkownika, oznaczoną jako działka nr (...), objętą KW nr (...).

dowód: akt notarialny z 8.11.2013r. Rep. A (...)k. 151-165; wydruk elektroniczny KW nr (...) k. 193- 206

Umową z dnia **8 listopada 2013 r.** (...) sp. z o.o. S.K.A. przeniósł na pozwanego (...) sp. z o.o. prawa wieczystego użytkownika zabudowanych nieruchomości oznaczonych jako: działka nr (...) objęta (...) nr (...); działka nr (...), objęta KW nr (...); działka nr (...), objęta KW nr (...); działka nr (...), objęta KW nr (...) wraz z prawem własności znajdujących się na nich budynków oraz działka nr (...), objęta KW nr (...) **za cenę 31 611.000,00 zł** brutto. Zapłata ceny sprzedaży nastąpić miała do 31 grudnia 2013 r. Oświadczenia w umowie za (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. składał Prezes spółki A. J. (3). (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R. oświadczenia składał M. J. W Aneksie do umowy sprzedaży z dnia 8 listopada 2013 r. rep. A 1950/2013 strony oświadczyły, że na dzień 31 stycznia 2014 r. część ceny sprzedaży

w kwocie 26 881,981,61 zł brutto została uiszczona na rzecz (...) Sp. z o.o. S.K.A., pozostała kwota 4 729,018,39 zł miała zostać zapłacona do 30 kwietnia 2014 r, co nastąpiło. Na podstawie tej umowy pozwany został wpisany w księgach wieczystych jako wieczysty użytkownik wymienionych w pozwie działek i właściciel znajdujących się na nich budynków.

Podwyższenie kapitału zakładowego (...) SP. z o.o. sp.k. miało miejsce na skutek uchwały podjętej przez A. J. (1), M. J. – akcjonariuszy (...)sp z o.o. SKA oraz A. J. (2) – działającego jako Prezes F. Sp z o.o.

Umowa przeniesienia przedsiębiorstwa z dnia 30.10.2013r. (na mocy której wnoszony był aport na pokrycie obejmowanych akcji przez (...)G. sp z o.o. sk) podpisywana była przez A. J. (2) – reprezentującego F. sp z o.o. , a J.J. (1) działającym jako Prezes komplementariusza spółki (...) sp z o.o. sk – ojcem A. J. (1) i M. J.. Analogicznie podpisywana była umowa z dnia 8.11.2013r. zmieniająco - uzupełniająca do w/w umowy przenoszącej przedsiębiorstwo . W tym czasie A. J. (2) był prokurentem w (...)G. sp z o.o. sk, zaś A. J. (1) i M. J. byli współnikami (...)G. sp z o.o. komplementariusza przyszłego upadłego.

W dniu 8.11.2013r. w umowie sprzedaży nieruchomości (objętych zakresem pozwu) imieniem strony F. sp z o.o. będącej komplementariuszem F. sp z o.o. SKA występowała A. J. (2), zaś imieniem (...) Zakładów (...) sp z o.o. – M. J..

O podwyższeniu kapitału w F. sp z o.o. ska z jednej strony decydował M. i A. J. (1) , z drugiej czyli imieniem (...) sp z o.o. ska , J. J. (1) (ojciec M. J.), komplementariusze (...) sp z o.o. Ska był r. G. sp z o.o., którego współnikami byli A. J. (1) i marek J..

M. J. miał wiedzę o warunkach umowy na podstawie której (...) G. sp z o.o. s.k wniósł aport do spółki (...) i wiedząc jakie świadczenie w zamian uzyskał. Zestawienie tych świadczeń , w logicznej i racjonalnej ocenie dawało mu wiedzę o przesłankach dla bezskuteczności tej czynności tj. wobec rażącego braku ekwiwalentności, zwłaszcza , iż już po 8 dniach od wniesienia aportu przez (...) G. sp z o.o. ten sam M. J. działający tym razem prezes zarządu (...) sp z o.o. nabył nieruchomości wymienione w pozwie, a stanowiące część wnoszonego aportu - za kwotę 31 611 000 zł., co świadczył o ich wartości rynkowej na tym poziomie, pomimo hipotecznego obciążenia przedmiotowych nieruchomości.

dowód: akt notarialny z 8.11.2013 r. Rep. A nr (...)k. 29-37; wyciągi z rachunku bankowego, dokument KW, k. 358-399; aneks do umowy sprzedaży z dnia 5.11.2013 r. rep. A (...) k. 400-404; wydruk kartoteki rozrachunkowej pozwanego k. 405-406 wydruk KW nr (...), (...), (...) k. 166-192, KW nr (...) k. 207-215; wydruk KW nr (...) k. 193- 206

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla m.st. W. XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wyznaczył biegłego rewidenta w celu zbadania sprawozdania komplementariusza (...) sp. z o.o. S.K.A. w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego Spółki poprzez emisję nowych akcji w zamian za wkłady niepieniężne.

Zgodnie z opinią (...), który badał dwa sprawozdania (...) sp. z o.o. S.K.A. w sprawie dwóch wkładów niepieniężnych w postaci przedsiębiorstw (zorganizowanych części), wartość wniesionego do (...) sp. z o.o. S.K.A. wkładu niepieniężnego określona w sprawozdaniach na kwotę 117 700 000 zł wynosiła 111.142.089,74 zł, ponieważ w sprawozdaniach błędnie ujęto zaliczki na środki trwale w budowie oraz środki trwale w budowie.

dowód: opinia (...) z dnia 13.11.2014 r. wraz ze sprawozdaniami (...) sp. z o.o. S.K.A. dot. podwyższenia kapitału zakładowego k. 326 – 343; zeznania świadka U. G.

W dniu 23 stycznia 2014r. został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości (...) sp z o.o. SK .

W dniu 14 maja 2014r. Sąd Rejonowy wR.Wydział V Gospodarczy - Sekcja ds. upadłościowych i naprawczych postanowieniem wydanym w sprawie sygn. akt VGU 7/14 ogłosił (...) sp. z o.o. Sp.k.

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w R. na zasadzie art. 16 pr. up. i n. zmienił sposób prowadzenia postępowania upadłościowego z postępowania obejmującego likwidację majątku upadłego na postępowanie z

możliwości zawarcia układu. Odwołany został Syndyk Masy Upadłości D. D. i powołany Zarządca w osobie spółki Kancelaria (...) Sp. z o.o. w L..

dowód: odpis postanowienia VGU 7/14 k. 513-517; postanowienie V GUp 7/17 z dnia 4.12.2018 r. k. 915

Do listy wierzytelności masy upadłości powoda zgłoszone zostały wierzytelności z kredytów udzielonych upadłemu (...) Sp. z o.o. Sp.k. obciążające nieruchomości objęte pozwem na łączną kwotę 4 216.784,75 zł. dowód: lista wierzytelności wraz z zestawieniem k. 307-316; k. 803-808

Wartość rynkowa aportu przedmiotu aktu notarialnego z dnia 30 października 2013 r. (Rep. A (...)) wynosiła 12 249 380 zł.

dowód: opinia biegłego sądowego M. L. wraz z załącznikami k. 678-776; opinia uzupełniająca biegłego k. 888-891; dokumentacja przedłożona przez strony na poczet wydania opinii k. 639-664, k. 668-672; opis i oszacowanie składników majątkowych przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. sp.k. w upadłości likwidacyjnej k. 876-884 stanowisko biegłego złożone na rozprawie w dniu 12.08.2019 r.; sprawozdanie finansowe (...) Sp. z o.o. Sp.k. za rok obrotowy 2012 k. 416-424;protokół uchwały (...) Sp. z o.o. Sp. k. z dnia 19.08.2013 r. k. 425-426; opinia biegłego rewidenta k. 427-428;zestawienie aktywów i pasywów na rok 2013/13.05.2014 r. k. 429-430

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów oraz zeznań świadków – w zakresie w jakim zostały odzwierciedlone w ustaleniach stanu faktycznego tj. A. J. (2) w zakresie opisu powiązań osobowych, okoliczności związanych z utworzeniem spółki (...), braku prowadzenia przez spółkę działalności. Sąd nie obdarzył wiarą jego zeznań w zakresie wyjaśnienia przyczyn wniesienia przez (...) sp z o.o. sp.k. do tej spółki przedmiotowego aportu, jako nielogicznych i pozostających w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym. Zeznania świadka M. D. oraz J. P. pozostawały bez znaczenia, nie odnosząc się do meritum sprawy. Zeznania świadka M. M. określały sposób określenia wartości wnoszonego przez (...) sp z o.o. sp.k. aportu , których weryfikacja wymagała wiedzy specjalistycznej, sąd obdarzył zeznania tego świadka wiarą w zakresie opisu powiązań osobowych, organizacyjnych i pracowniczych pomiędzy spółkami (...). Jako wiarygodne sąd uznał również zeznania B. F. oraz U. G. jako znajdujące odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd uznał za wiarygodną również opinię biegłej L. sporządzoną w toku niniejszego postępowania, została ona sporządzona w zakresie specjalności biegłej, z wykorzystaniem jej wiadomości specjalnych , sąd nie stwierdził błędów logicznych. Zeznania M. J. w charakterze strony nosiły charakter ogólnych i nieprecyzyjnych, stąd nie stanowiły podstawy dokonanych ustaleń. Z zeznań tych w ocenie Sądu nie wynikała logiczna przyczyna dla braku bezpośredniego zakupu przez (...) sp z o.o. od (...) G. sp zo.o. sk. przedmiotowych nieruchomości. W/w głównie jako przyczynę wskazywał rady doradców, co oczywiście nie stanowi odpowiedzi na pytanie co do rzeczywistej przyczyny podjętych czynności.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd uwzględnił powództwo w części, oddaleniu podlegało żądanie pozwu zgłoszone w pozwie jako ustalenie, że umowa nabycia przez pozwanego nieruchomości objętych pozwem z dnia 8 listopada 2013 r. (zawarta przed notariuszem J. C., Rep.A (...)) jest z mocy prawa bezskuteczna wobec masy upadłości (...) Sp. z o.o. sp.k.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe dało podstawy dla uznania, że czynność prawna kwestionowana przez powoda była bezskuteczna, spełniając przesłanki art. 127 puin. W ramach tego przepisu i na gruncie niniejszej sprawy Sąd w pierwszej kolejności dokonał porównania i oceny świadczeń wynikających z pierwszej czynności zawartej pomiędzy (...) sp. z o.o. Sp.k. a (...) Sp. z o.o. S.K.A., w wyniku których (...) Sp. z o.o. S.K.A. stała się właścicielem nieruchomości objętych pozwem. Powyższe miało miejsce na skutek wniesienia przez (...) sp. z o.o. Sp.k. aportu na pokrycie podwyższonego kapitału zakładowego w (...) Sp. z o.o. S.K.A. w postaci przedsiębiorstwa (części przedsiębiorstwa) obejmującego m.in. sporne nieruchomości.

Zgodnie z art. 127 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (puin), bezskuteczne w stosunku do masy upadłości są czynności prawne dokonane przez upadłego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o

ogłoszenie upadłości, którymi rozporządził on swoim majątkiem, jeżeli dokonane zostały nieodpłatnie albo odpłatnie, ale wartość świadczenia upadłego przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez upadłego lub zastrzeżonego dla upadłego lub dla osoby trzeciej.

Przepis art. 127 p.u.n. powinien być interpretowany tak, by zważywszy na jego funkcję i cel, służył ochronie masy upadłości i interesów wierzycieli przed skutkami czynności prawnych dłużnika polegających na rozporządzaniu jego majątkiem, który w nieodległym czasie stał się masą upadłości. W niniejszej sprawie nie było sporne to, że kwestionowana przez Syndyka czynność prawna miała miejsce w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W ocenie Sądu spełniona została także druga przesłanka wymieniona w ww. przepisie tzn. przeniesienie przez upadłą obecnie spółkę (...) Sp. z o.o. sp.k. części przedsiębiorstwa na rzecz (...) Sp. z o.o. S.K.A. pozwanego z rażącym naruszeniem zasady ekwiwalentności świadczeń. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie dał podstawy by przyjąć, że świadczenie które otrzymał (...) sp. z o.o. S.K.A. przewyższało w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez upadłego (...) Sp. z o.o. sp.k.

Przypomnieć należy, że w dniu 30 października 2013 r. (...) Sp. z o.o. S.K.A. podjął uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 50 000 zł poprzez emisję 50 000 akcji imiennych uprzywilejowanych serii (...) o wartości nominalnej 1,00 zł każda i łącznej wartości 50 000,00 zł. Akcje zostały objęte po cenie emisyjnej 991 zł, łącznie jak same strony wskazały w umowie za wkład niepieniężny o wartości 49 550 000 zł. Tak więc proporcja wynosiła 1 do 991. Nawet jeżeli przyjąć, iż wkład ten miał wartość jak wyliczył to biegły w toku niniejszej sprawy na kwotę 12 249 380 zł to proporcja ta wynosiła 1 do 224,98.

Za akcje o wartości nominalnej 1 zł późniejszy upadły „uiścił” po 991 zł, czyli 991 razy więcej, przy czym brak podstaw by przyjąć, iż wartość ta znajdowała jakiegokolwiek uzasadnienie w wartości rynkowej tej akcji, zwłaszcza, że (...) Sp. z o.o. sp.k. był jedynym który mógł te akcje nabyć.

Ustalone okoliczności prowadzą do logicznych wniosków iż rynkowa wartość tych akcji nie różniła się od wartości nominalnej. Brak podstaw dla ustalenia wartości emisyjnej na wskazanym wyżej poziomie.

Podkreślenia wymaga, że akcje założycielskie (...) Sp. z o.o. S.K.A. serii (...) zostały objęte przez A. J. (1) i M. J. w zamian za wkłady pieniężne za cenę emisyjną, która odpowiadała jednocześnie ich wartości nominalnej tj. 1,00 zł. Niniejsze miało miejsce 10 września 2013r. Spółka (...) była spółką nowoutworzoną, bez historii, bez pozycji na rynku, bez majątku. Za ledwie 30.10.2013r. (niecałe 2 miesiące później) spółka ta podwyższa kapitał o kwotę 50 000 zł poprzez emisję 50 000 akcji przeznaczonych zresztą do zaoferowania w trybie subskrypcji (...) Sp. z o.o. sp.k. którą to nabyła je za wkład niepieniężny, ale już nie po 1 zł za akcję, ale po 991 zł za akcję, bo w zamian za wkład niepieniężny o wartości, jak strony wskazały w umowie - 49 550 000 zł.

Co istotne, z materiału dowodowego nie wynika by od czasu wyemitowania i objęcia akcji serii (...) (czyli od czasu powstania Spółki (...)) do czasu wyemitowania akcji serii (...) zaistniały jakiegokolwiek okoliczności powodujące tak diametralny wzrost wartości akcji, uzasadniający ich objęcie po cenie emisyjnej 991 zł czyli 991 razy większej. Logiczną konsekwencją powyższego jest wniosek, że stosunek rzeczywistej wartości akcji spółki (...) Sp. z o.o. S.K.A. do wartości wkładu wniesionego przez (...) Sp. z o.o. sp.k. był rażąco niewspółmierny na niekorzyść (...) Sp. z o.o. sp.k., a na korzyść (...) Sp. z o.o. S.K.A. Ekwiwalentność świadczeń w rozumieniu art. 127 puin musiałaby polegać na uzyskaniu przez (...) Sp. z o.o. sp.k., akcji o wartości rynkowej odpowiadającej wniesionej części przedsiębiorstwa, co nie wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Biegła L. w swojej opinii stwierdziła, iż zamiast własności objętych pozwem nieruchomości lub gotówki do masy upadłości wchodzi nieme akcje F. sp z o.o. SKA wykazywane w bilansie jako aktywa finansowe o wartości księgowej równej wartości księgowej wniesionego aportu. Jest zupełnie oczywiste, że wartość rynkowa tych akcji jest praktycznie zerowa.

Z umowy stron wynika też wprost, iż ustalona wartość 49 550 000 zł to kwota po odliczeniu zobowiązań, strony wyraźnie bowiem stwierdzają, iż łączna wartość zobowiązań określona w zdaniu poprzednim pomniejszyla

ogólną wartość aktywów Przedsiębiorstwa , wpływając na określenie wartości aportu oraz łącznej ceny nabycia Przedsiębiorstwa (par. 3 pkt 5 umowy z dnia 30.10.2013r. oraz par. 3 pk 3 umowy z dnia 8.11.2013.). Co więcej w par. 6 pkt 4 umowy z dnia 8.11.2013r. strony konsekwentnie stwierdzają , iż fakt przejęcia przez F. SKA zobowiązań na kwotę w ust. 2 powyżej został uwzględniony w wycenie jej wartości zgodnie z zapisem par. 3 ust. 3.

Trzeba zresztą dodać , oceniając rzecz w realiach niniejszej sprawy, że zobowiązania , o które pomniejszono wartość wkładów wniesionych przez upadłego, a za które solidarnie miał odpowiadać nabywca przedsiębiorstwa (...) sp z o.o SKA nie zostały przez niego spłacone i zostały zgłoszone w toku postępowania upadłościowego (...) G. sp zo.o. sk.. Ponadto istotnym w tym kontekście jest brzmienie art. 236. 2 zgodnie z którym uprawnienie do zgłoszenia wierzytelności przysługuje wierzycielowi, gdy jego wierzytelność była zabezpieczona hipoteką, (...) Jeżeli wierzyciel nie zgłosi tych wierzytelności, będą one umieszczone na liście wierzytelności z urzędu.

Zgłoszenia wierzytelności zostały poczynione, zaś wierzytelności ujęte na liście (k.307- 318). Tym samym pomimo obniżenia wartości przedsiębiorstwa będącego przedmiotem umowy aportu o wartość zobowiązań , przedmiotowe wierzytelności zostały zgłoszone w toku postępowania upadłościowego (...) sp z o.o. ska.

Nie zmienia oceny w niniejszej sprawie fakt obciążenia majątku (...) Sp. z o.o. sp.k. hipotekami również dla zabezpieczenia wierzytelności osób trzecich. W dacie kiedy strony określały wartość wnoszonej części Przedsiębiorstwa aportem hipoteki te były już bowiem wpisane. Biegła zaś w swej opinii określiła , że obciążenia hipoteczne nie obniżają wartości nieruchomości, a zgłoszone w tym zakresie zarzuty pozwanego pozostają bez wpływu dla określenia wartości.

Zresztą gdyby strony nie zawarły omawianej umowy i Przedsiębiorstwo wraz z nieruchomościami obciążonymi hipotekami weszło do masy upadłości , to zbycie tych nieruchomości nastąpiłoby bez obciążenia hipotecznego, stosownie do treści art. 313 pr.

Wreszcie wskazać należy, iż wartość przedmiotowych samych nieruchomości, stanowiących przedmiot niniejszego pozwu potwierdziły same strony niniejszego sporu zawierając w dniu 8.11.2013r. umowę ich sprzedaży za cenę 31 611 000 zł , której ekwiwalentności żadna ze stron niniejszego sporu nie kwestionowała.

Nawet jeżeli przyjąć iż wartość aportu wynosiła , jak wskazała biegła w opinii na kwotę 12 249 380 zł to ocena rażącej niewspółmierności świadczeń zważywszy na wyrażona powyżej i poniżej argumentację pozostaje aktualna. Wówczas bowiem za praktycznie wartość zerową akcji F. sp z o.o. ska , analogicznych jak nabyte przy zawarciu spółki za kwotę 1 zł przyszły upadły uiszczył by kwotę 244,98 zł tj. 244,98 razy większą niż przy pierwszej emisji.

Przy ocenie ekwiwalentności świadczeń w rozumieniu art. 127 puin Sąd miał też na uwadze że akcje serii (...) objęte przez (...) Sp. z o.o. sp.k. zostały wprowadzone uprzywilejowane co do podziału dywidendy w ten sposób, że na wszystkie akcje serii (...) przypadać miało 95% zysku przeznaczanego do wypłaty oraz uprzywilejowane co do kwoty pochodzącej z likwidacji Spółki (do kwoty 49 550 000 zł), jednak co istotne w odniesieniu do akcji serii (...) wyłączone zostało prawo głosu, a więc były one akcjami niemymi. Zasadą jest, że jednej akcji nie można przypisać więcej niż dwa głosy (art. 352 k.s.h.). Zatem co do zasady liczba posiadanych akcji wpływa na liczbę głosów i w rzeczywistości akcjonariusze posiadający większość akcji mają decydujący wpływ na decyzje podejmowane w Spółce. W niniejszej sprawie (...) Sp. z o.o. sp.k. wniósł do (...) Sp. z o.o. S.K.A. aport stanowiący de facto największy (pod względem wartości) składnik majątkowy, a w zamian za to został pozbawiony prawa głosu na walnym zgromadzeniu, otrzymując akcje nieme. Brak pozytywnej argumentacji dla pozbawienia akcjonariusza wynikającego z przepisu prawa - podstawowego przecież uprawnienia - , brak podstaw dla racjonalności takiego właśnie ukształtowania sytuacji (...) Sp. z o.o. Sp.k. i uzasadnienia dla wynikającej zeń dysproporcji pomiędzy typowymi uprawnieniami akcjonariusza , a ukształtowaniem jego pozycji w tej spółce, co również w tym kontekście objawia dysproporcję wzajemnego świadczenia, zważywszy na wagę uprawnienia , co do którego (...) Sp. z o.o. sp.k. został pozbawiony w stopniu rażącym. Trzeba bowiem wskazać , iż przyjmując wartość aportu wniesionego do spółki przez (...) G. sp z o.o. sk zarejestrowanego przez Sąd Rejestrowy łącznie na kwotę 111 142 089, 74 zł to aport ten stanowił 99, 95% wartości majątku , a mimo to upadły został całkowicie pozbawiony prawa głosu na zgromadzeniu , a więc udziału w podejmowaniu decyzji we właściwie

najistotniejszych sprawach należących do spółki takich jak : zatwierdzenie sprawozdania finansowego z działalności spółki, udzielenia komplementariuszowi prowadzącemu sprawy spółki absolutorium, rozwiązania spółki, podziału zysku za rok obrotowy w części przypadającej akcjonariuszom, zbycia i wydzierżawienia przedsiębiorstwa spółki oraz ustanowienia na nim użytkownika, zbycia nieruchomości spółki, podwyższenia i obniżenia kapitału zakładowego, emisji obligacji, połączenia i przekształcenia spółki, zmiany statutu.

Z danymi określającymi wartość aportu należy zestawić wartość wkładu pieniężnego jaki przed podwyższeniem kapitału wnieśli pozostali wspólnicy F. sp z o.o. SKA to jest akcjonariusz A. J. (1) – 25 000 zł , akcjonariusz M. J. - 25 000 zł oraz spółka tych dwóch osób czyli komplementariusz F. sp z o.o. – kwota 1 000 zł. Łącznie 51 000 zł w zamian za co objęli łącznie 51 000 akcji serii (...). Przyszły upadły przystępując do spółki (...) sp z o.o. SKA objął w obu emisjach 118 150 akcji serii (...), pokrywając je wkładem o wartości jak wynikało z określenia wartości aportu zarejestrowanego przez Sąd rejestrowy na kwotę 111 142 089, 74 zł. W ten sposób stosunek liczby objętych przez przyszłego upadłego akcji do liczby akcji posiadanych przez pozostałych wspólników wynosił 2, 37, zaś stosunek aportu wniesionego przez upadłego do wartości wkładów pozostałych wspólników wynosił 2. 179,2.

Powyższe również świadczy o rażącej dysproporcji pomiędzy wartością majątku wniesionego do spółki przez przystępującego akcjonariusza oraz liczbą i wartością objętych w zamian akcji, w porównaniu z wkładem, liczbą i wartością akcji posiadanych przez pozostałych wspólników bez wykazania w toku postępowania żadnego racjonalnego uzasadnienia.

Dysproporcja ta również znalazła odzwierciedlenie w uprawnieniu do dywidendy. Skoro bowiem założyć, że upadłemu przyznano 95% dywidendy, to pozostali wspólnicy uzyskali uprawnienie w 5%. Niniejsze w żaden sposób nie odpowiadało wartości wniesionego wkładu, skoro dotychczasowi wspólnicy wnieśli jedynie wkład 51 000 zł. Tak więc również w zakresie uprawnienia do dywidendy należało przyjąć rażącą dysproporcję, świadczącą o rażącej niewspółmierności świadczenia wzajemnego. Dodać zresztą należy, że poprzez pozbawienie prawa głosu (...) G. sp z o.o. Sp.K. nie miał żadnego wpływu na podjęcie decyzji o przeznaczeniu ew. zysku na wypłatę dywidendy.

Reasumując powyższe, odnosząc się już ściśle do umowy z dnia 30.10.2013 i 8.11.2013r. i wniesionego przez (...) sp z o.o. sp.k. do F. sp z o.o. SKA na ich podstawie aportu niezależnie czy przyjąć jego wartość na kwotę wskazaną przez same strony 49 550 000 zł, czy przez biegłą w niniejszym postępowaniu 12 249 380 zł to i tak wartość wnoszonej zorganizowanej części przedsiębiorstwa w zamian za 50 000 akcji o wartości nominalnej 1,00 zł każda, a rynkowej praktycznie zerowej – w spółce utworzonej niecałe 2 miesiące wcześniej, bez żadnej historii działalności, majątku, potencjału, w której pierwsza emisja akcji odbyła się po 1 zł. – podczas gdy upadły w ocenianej emisji nabył je po 991 zł – stanowi w ocenie Sądu transakcję w której świadczenie upadłego pozostawało w stosunku rażącej nieekwiwalentności w stosunku do świadczenia otrzymywanego.

Transakcja podwyższenia kapitału zakładowego (...) sp. z o.o. S.K.A. poprzez emisję akcji serii (...), objęcie ich przez (...) sp. z o.o. sp.k. i pokrycie tych akcji wkładem niepieniężnym w postaci przedsiębiorstwa (części przedsiębiorstwa) Oddział (...) miała charakter czynności nieekwiwalentnej, następującej w warunkach rażącej dysproporcji świadczeń obu stron w rozumieniu art. 127 ust. 1 puin.

Realizacja powyższej normy powodowała, iż omawiana czynność była właśnie na zasadzie art. 127 ust. 1 puin – bezskuteczna, co w konsekwencji powodowało zastosowanie art. 134 puin.

Wskazać jednak należy, iż w przedmiotowej sprawie powód domagał się stwierdzenia bezskuteczności umowy z dnia 8 listopada 2013r. tj. umowy nabycia przez (...) Zakłady (...) sp z o.o. nieruchomości, uprzednio stanowiących skład wnoszonej zorganizowanej części przedsiębiorstwa przez upadłego do F. sp z o.o. SKA, tj. kolejnej umowy i wydania przedmiotu tej umowy tj. nieruchomości przeniesionych przez F. na rzecz osoby trzeciej. Pozwany stał na stanowisku, że taka sytuacja nie jest objęta normą art. 134 puin.

W ocenie Sądu powód mógł domagać się wydania spornych nieruchomości, a do sytuacji tej odpowiednio znajdowały zastosowanie przepisy k.c. Stosownie bowiem do art. 131 puin, w sprawach nieuregulowanych przepisami art.

127-130a do zaskarżenia czynności prawnych upadłego, dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli, przepisy art. 132-134 oraz przepisy Kodeksu cywilnego o ochronie wierzyciela w przypadku niewypłacalności dłużnika stosuje się odpowiednio.

W ocenie Sądu zaistniałe w sprawie okoliczności, a zatem możliwość kierowania roszczeń do pozwanego (jako osoby trzeciej transakcji uznanej za bezskuteczną) zakwalifikować należy właśnie jako sytuację nieuregulowaną do której odpowiednio znajdują zastosowanie przepisy k.c. dotyczące ochrony wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika tj. art. 531§ 2 k.c. Odpowiednie zastosowanie tego przepisu do uprawnień syndyka masy upadłości istniejących na gruncie uregulowań prawa upadłościowego i naprawczego stanowi bowiem swoistą legitymację do wystąpienia przez syndyka przeciwko dalszemu nabywcy składników majątkowych (które na skutek bezskutecznej czynności prawnej ubyły z majątku upadłego) o przekazanie tych składników majątkowych do masy upadłości na podstawie art. 134 ust. 1 puin (por. Wyrok SN z dnia 3 października 2007 r. VI CSK 184/07).

Na mocy art. 531§ 2 k.c. w przypadku gdy osoba trzecia rozporządziła uzyskaną korzyścią, wierzyciel może wystąpić bezpośrednio przeciwko osobie, na której rzecz rozporządzenie nastąpiło, jeżeli osoba ta wiedziała o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności dłużnika za bezskuteczną albo jeżeli rozporządzenie było nieodpłatne.

Zaznaczyć przy tym należy, że odpowiednie stosowanie tu regulacji przepisów k.c. nie powoduje, że syndyk kierując powództwo przeciwko osobie trzeciej winien wystąpić z odrębnym powództwem z art. 531§1 k.c. o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej, w omawianej sytuacji nie dochodzi również do przekształcenia się powództwa opartego na stwierdzeniu bezskuteczności w powództwo ze skargi paulińskiej.

Wytoczone powództwo co do zasady oparte jest o instytucję bezskuteczności

czynności prawnej w rozumieniu art. 127 puin., i przesłanki tej normy w stosunku do pierwszej umowy tj. z upadłym powód obowiązuje jest wykazać, dalej natomiast tj. w stosunku do osoby trzeciej na której rzecz następnie rozporządzono przedmiotem bezskutecznej umowy, należy zastosować art. 531 par. 1 kc – odpowiednio – tj. na zasadzie subsydiarnego zastosowania przepisów materialnego prawa cywilnego, w przepisie art. 131 puin jest bowiem mowa o zastosowaniu „odpowiednim” a nie wprost i na podstawie tej normy należy dopuścić możliwość, ale tożsamego rodzajowo zarzutu, a to bezskuteczności umowy, tyle że już do zawartej pomiędzy osobą drugą i trzecią (w realiach tej sprawy umowy z dnia 8.11.2013r. pomiędzy F. sp z o.o. SKA i (...) Zakładami (...) sp z o.o.) z zastosowaniem w tym zakresie rygoru przewidzianego treścią art. 531 par. 1 kc to jest jeżeli osoba ta wiedziała o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności dłużnika za bezskuteczną albo że jeżeli rozporządzenie było nieodpłatne.

W ocenie Sądu nie ma uzasadnienia przyjęcie, że Syndyk powołując się na bezskuteczność pierwszej umowy i spełnienie przesłanek z art. 127 puin, powołując się na tą bezskuteczność, w stosunku do osoby trzeciej zobligowany jest zbudować powództwo już nie ze stwierdzenia bezskuteczności (art., 127 puin), ale zmienić je (przekształcić) na powództwo o uznanie bezskuteczności. Przecież instytucja stwierdzenia bezskuteczności i uznania umowy za bezskuteczną w samym prawie upadłościowym i naprawczym to dwie różne instytucje i to przy spełnieniu różnych przesłanek.

Gdyby syndyk dochodził uznania czynności za bezskuteczną w trybie prawa upadłościowego podnosiłby inne twierdzenia i udowadniał inne przesłanki, także wyrok w tym przypadku nosiłby charakter konstytutywny.

W niniejszej sprawie jednak syndyk podnosił bezskuteczność pierwszej umowy z mocy prawa właśnie na zasadzie art., 127 puin, w konsekwencji żądając wydania przedmiotu umowy na zasadzie art. 134 puin, a jedynie kierując roszczenie do osoby trzeciej, odpowiednio powoływał art. 531 kc, co nie zmieniało ani charakteru ani rodzaju ani przesłanek powództwa, tyle że kierując je do osoby trzeciej winien był dodatkowo wykazać, że osoba ta wiedziała o okolicznościach uzasadniających stwierdzenie bezskuteczności lub rozporządzenie było nieodpłatne.

Gdyby skierowanie powództwa do osoby trzeciej, jednocześnie oznaczało iż syndyk zobligowany jest wytoczyć powództwo o uznanie umowy za bezskuteczną to pozostawałoby to w sprzeczności z art. 131 puin, który przecież

wyraźnie wskazuje na możliwość odpowiedniego zastosowania również do treści art. 127 puin (stwierdzenie bezskuteczności z mocy prawa) przepisów kodeksu cywilnego o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika.

Rozpatrując niniejszą sprawę Sąd, zgodnie z żądaniem pozwu , analizował instytucję stwierdzenia bezskuteczności z mocy prawa i w tym kontekście przesłanki z art. 127 puin w związku z art. 134. 1 puin. W tym kontekście bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostawał podnoszony przez pozwanego zarzut uchybienia dwuletniemu terminowi do wystąpienia z powództwem o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela – wynikający z art. 132 puin , skoro żądanie uznania za bezskuteczną czynności (unormowane odrębnie i odmiennie przez prawo upadłościowe i naprawcze) nie stanowiło przedmiotu żądania, a w konsekwencji rozpoznawania.

Sąd orzekający podziela w tej mierze stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w orzeczeniu z dnia 3 października 2007r. I CSK 184/07 zgodnie z którym bezskuteczność czynności upadłego "w stosunku do masy upadłości" - podobnie jak, oparta na skardze pauliańskiej, bezskuteczność czynności dłużnika wobec wierzyciela - oznacza w istocie bezskuteczność w stosunku do wszystkich wierzycieli upadłościowych, gdyż masa upadłości nie jest podmiotem prawa. W obu przypadkach instytucja bezskuteczności czynności ochrania wierzycieli, różny jest jednak charakter prawny i przesłanki zastosowania tej instytucji na gruncie Prawa upadłościowego oraz kodeksu cywilnego. Bezskuteczność czynności upadłego określona w art. 127-128 Pr.u.n. powstaje z mocy samego prawa jako skutek ogłoszenia upadłości dłużnika, a więc bez potrzeby ich zaskarżania; ewentualny wyrok sądu stwierdzający tę bezskuteczność ma charakter deklaracyjny. Kodeks cywilny nie przewiduje natomiast bezskuteczności czynności prawnych ex lege; zgodnie z art. 531 § 1 k.c. czynności dłużnika wierzyciel może zaskarżyć w drodze skargi pauliańskiej. Wyrok uwzględniający powództwo ma charakter konstytutywny. Legitymacja do zaskarżenia czynności prawnej skargą pauliańską przysługuje każdemu wierzycielowi, natomiast z roszczeniem na podstawie przepisów Prawa upadłościowego i naprawczego może wystąpić tylko syndyk lub zarządca, gdyż legitymacja procesowa poszczególnych wierzycieli jest w zasadzie wyłączona (art. 132 i 133 Pr.u.n.). Ostatnia różnica polega na tym, że ochrona masy upadłości przed czynnościami dłużnika w przeciwieństwie do uregulowań w kodeksie cywilnym nie jest zależna od działania dłużnika w celu pokrzywdzenia wierzycieli (art. 527 § 1 k.c.). Konsekwencje bezskuteczności czynności upadłego w sytuacji, w której na podstawie takiej czynności składniki majątkowe wyszły z jego majątku (np. wskutek zbycia rzeczy lub prawa) lub do niego nie weszły (np. wskutek zwolnienia z długu) unormowane zostały w art. 134 Pr.u.n., mającego zastosowanie w związku z odesłaniem przyjętym w art. 131 Pr.u.n. Zgodnie z art. 134 Pr.u.n., bezskuteczność z mocy prawa czynności upadłego rodzi po stronie syndyka roszczenie o wydanie masie upadłości w naturze przedmiotów majątkowych, które ubyły z majątku upadłego albo do niego nie weszły, a w razie niemożności wydania w naturze, syndykowi przysługuje roszczenie o zasądzenie w pieniądzu równowartości rzeczy lub prawa. Zasądzenie równowartości zbytego prawa nie jest więc uwarunkowane od wcześniejszego uznania czynności zbycia za bezskuteczną. (...) w art. 131 Pr.u.n. ustanowiona została zasada subsydiarnego stosowania przepisów art. 527-534 k.c. Zasada ta oznacza, że w takim zakresie, w jakim stan faktyczny unormowany jest w przepisach Prawa upadłościowego i naprawczego nie stosuje się przepisów o skardze pauliańskiej. Inaczej mówiąc, przepisy o bezskuteczności czynności upadłego są regulacją szczególną w stosunku do przepisów o skardze pauliańskiej, nie chodzi jednak o relację *lex specialis* - *lex generalis*, lecz o komplementarność unormowań. Oznacza to, że do oceny skutków rozporządzenia korzyścią uzyskaną przez osobę trzecią na podstawie bezskutecznej z mocy prawa czynności prawnej z upadłym nie jest wyłączone stosowanie przepisów kodeksu cywilnego o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika, może mieć zatem zastosowanie art. 531 § 2 k.c. Zgodnie z tym przepisem, gdy osoba trzecia rozporządziła uzyskaną korzyścią, wierzyciel może wystąpić bezpośrednio przeciwko osobie, na której rzecz rozporządzenie nastąpiło, jeżeli wiedziała ona o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności dłużnika za bezskuteczną albo jeżeli rozporządzenie było nieodpłatne. Uprawnienie syndyka masy upadłości do skorzystania na podstawie art. 531 § 2 k.c. z roszczenia przeciwko następcy szczególnemu osoby trzeciej nie oznacza - wbrew zarzutom skarżącego - utraty przez syndyka legitymacji do wytoczenia powództwa przeciwko osobie trzeciej na podstawie art. 127 Pr.u.n., sytuacja masy upadłości w przypadku bezskuteczności czynności z mocy samego prawa nie może bowiem ulegać pogorszeniu tylko dlatego, że osoba trzecia wyzbyła się uzyskanej korzyści. Konieczność wytoczenia powództwa przeciwko kolejnemu nabywcy

korzyści niweczyłaby ułatwienia przewidziane w art. 127 i nast. Pr.u.n. W sprawie opartej na takim powództwie syndyk obciążony byłby ciężarem wykazania okoliczności uzasadniających ustalenie bezskuteczności czynności prawnej wobec masy upadłości. Takie rozwiązanie umożliwiłoby uniknięcie odpowiedzialności osoby trzeciej, która wyzbywa się - w dodatku w zamian za świadczenie wzajemne - korzyści uzyskanej z czynności bezskutecznej ex lege. Osobie trzeciej nie należy więc przyznawać ochrony kosztem wierzycieli masy upadłości. Przyjęte w art. 127 i nast. Pr.u.n. zastrzone rygory odpowiedzialności osoby trzeciej usprawiedliwione są tym, że z reguły osoba trzecia albo świadomie współdziała z dłużnikiem - przyszłym upadłym in freudem creditorum, albo uzyskuje korzyść w zamian za świadczenie rażąco nieekwiwalentne lub za darmo. Ze względu na specyfikę stwierdzania lub uznawania bezskuteczności czynności prawnych dłużnika, który stał się upadłym, należy przyjąć, że art. 127-134 Pr.u.n. w sposób kompleksowy regulują konsekwencje bezskuteczności czynności upadłego, co nie wyłącza - zważywszy na wyrażoną w art. 131 Pr.u.n. zasadą subsydiarnego stosowania przepisów kodeksu cywilnego o ochronie wierzycieli w razie niewypłacalności dłużnika - stosowania art. 531 § 2 k.c., ale tylko wtedy, gdy w interesie wierzycieli upadłego leży skorzystanie z przewidzianego w tym przepisie uprawnienia. Możliwość zastosowania art. 531 § 2 k.c. do oceny skutków rozporządzenia korzyścią uzyskaną przez osobę trzecią na podstawie bezskutecznej z mocy prawa czynności prawnej z upadłym nie oznacza pozbawienia syndyka masy upadłości legitymacji do wystąpienia przeciwko osobie trzeciej z powództwem, którego podstawę stanowi art. 127 i 134 w związku z art. 131 Pr.u.n.

Sąd orzekający podziela również stanowisko Sądu Apelacyjnego wyrażone w postanowieniu z dnia 14 lipca 2017r. I Acz 331/17 zgodnie z którym w świetle przepisów prawa upadłościowego i naprawczego kwestia odpowiedzialności nabywców składników majątkowych, którzy składniki te uzyskali od osoby która uprzednio nabyła je od upadłego z pokrzywdzeniem wierzycieli masy upadłości, należą do kategorii spraw nieuregulowanych przepisami ustawy. W konsekwencji, do rozstrzygania o odpowiedzialności dalszych nabywców składników majątkowych subsydiarne zastosowanie będą miały przepisy kodeksu cywilnego o ochronie wierzycieli w razie niewypłacalności dłużnika w tym przepisy art. 531 par. 2 kc i art. 535 kc. Tym samym w odniesieniu do bezskutecznej z mocy prawa czynności prawnej upadłego, syndykowi masy upadłości mogą przysługiwać przewidziane w art. 134 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze roszczenia o wydanie do masy upadłości przedmiotu bezskutecznej czynności zarówno wobec strony czynności dokonanej z upadłym, jak też wobec dalszego nabywcy składników majątkowych masy upadłości. Powstająca z mocy prawa upadłościowego bezskuteczność wobec masy upadłości czynności dokonanej przez upadłego na podstawie art. 531 par. 2 kc przenosi się na kolejnego nabywcę mienia, które powinno pozostać w masie upadłości, o ile miał on wiedzę o okolicznościach uzasadniających powstanie owej bezskuteczności.

Jednocześnie odnosząc się do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w wyroku z dnia 13 kwietnia 2017r. nie uzurpując sobie uprawnienia do jego oceny wskazać należy, iż przedmiotem tego rozstrzygnięcia było powództwo o uznanie czynności za bezskuteczną, a nie stwierdzenie bezskuteczności czynności przesłankowo w stosunku do żądania wydania. Tym samym meritum rozstrzygnięcia ogniskowało się na ocenie wpływu terminu na uprawnienie w zakresie uznania bezskuteczności, gdzie istotnie ograniczenia wprowadza art. 132 pr.up i napr. W przypadku stwierdzenia bezskuteczności czynności z mocy prawa ograniczenie czasowe z art. 132 nie znajduje zastosowanie, co wynika wprost z literalnej wykładni tej normy i pogląd ten jest ugruntowany w doktrynie.

Instytucja stwierdzenia bezskuteczności (art. 127) stosowalna przesłankowo do art. 134, jest instytucją odmienną niż uznanie czynności za bezskuteczną (również możliwą do zastosowania przesłankowo do art. 134), a obie te instytucje pomimo zbieżności językowej są odmienne od skargi pauliańskiej przewidzianej art. 527 kc i to w zakresie nie tylko przesłanek ale i skutku. Stosowanie odpowiednio więc przepisów kodeksu cywilnego o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika, nie może stanowić automatycznego przeniesienia żądania określonego rodzajowo w art. 527 kc tj. żądania uznania czynności za bezskuteczną. Odpowiednie zastosowanie norm winno uwzględniać charakter roszczeń przewidzianych prawem upadłościowym, odmiennosc przesłanek dla instytucji przewidzianych przez to prawo oraz odmienne przeciwie skutki (w kc – uznanie za bezskuteczną, w prawie upadłościowym – wydanie). W konsekwencji powyższego pozostaje ocena, iż badając wiedzę osoby trzeciej, stosując odpowiednio art. 531 kc należy zbadać ją w zakresie nie przesłanek skargi pauliańskiej z art. 527 kc, ale przewidzianych prawem upadłościowym tj. w realiach tej sprawy roszczenia budowanego na podstawie art. 127. Tym samym skoro prawo upadłościowe w art.

132 dwuletni termin zastrzega jedynie dla żądania uznania czynności za bezskuteczną (charakter konstytutywny), a nie stwierdzenia bezskuteczności (deklaratoryjne) to brak podstaw dla zaniechania tego rozróżnienia i w zakresie roszczenia skierowanego do osoby trzeciej. Niniejsze, w ocenie Sądu, pozostawało by w sprzeczności z wykładnią systemową analizowanych norm prawnych.

W ocenie Sądu (...) sp z o.o. posiadał wiedzę w zakresie przesłanek bezskuteczności umowy zawartej pomiędzy (...) G. sp z o.o. sk, a F. sp z o.o. ska.

Przede wszystkim wiedza ta wynikała z powiązań osobowych jak i gospodarczych osób i podmiotów uczestniczących w zaskarżonych czynnościach.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że podwyższenie kapitału zakładowego (...) SP. z o.o. sp.k. miało miejsce na skutek uchwały podjętej przez A. J. (1), M. J. – akcjonariuszy F. sp z o.o. SKA oraz A. J. (2) – działającego jako Prezes F. Sp z o.o.

Umowa przeniesienia przedsiębiorstwa z dnia 30.10.2013r. (na mocy której wnoszony był aport na pokrycie obejmowanych akcji przez (...)G. sp z o.o. sk podpisana była przez A. J. (2) – reprezentującego F. sp z o.o., a J. J. (1) działającym jako Prezes (...) G. sp z o.o., będącej komplementariuszem spółki (...) sp z o.o. sk – ojcem A. J. (1) i M. J.. Analogicznie podpisana była umowa z dnia 8.11.2013r. zmieniająco uzupełniająca do w/w umowy przenoszącej przedsiębiorstwo. W tym czasie A. J. (2) był prokurentem w (...)G. sp z o.o. sk, zaś A. J. (1) i M. J. byli współnikami (...)G. sp z o.o. komplementariusza przyszłego upadłego.

W dniu 8.11.2013r. w umowie sprzedaży nieruchomości (objętych zakresem pozwu) imieniem strony F. sp z o.o. będącej komplementariuszem F. sp z o.o. SKA występowała A. J. (2), zaś imieniem (...) Zakładów (...) sp z o.o. – M. J..

Powyższa konfiguracja powiązań osobowo – kapitałowych bezsprzecznie przesądza o posiadaniu przez ww. osoby wiedzy o okolicznościach uzasadniających bezskuteczność czynności upadłego. Powyższe jest tym bardziej uzasadnione, jeżeli przeanalizować chronologię faktów oraz niewielkie ramy czasowe poszczególnych czynności.

Mimo bowiem, iż (...) sp z o.o. (reprezentowany przez M. J.) miała podpisaną umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości z przyszłym upadłym, umowa ta nie została zrealizowana, a kwota ceny z tej transakcji nie zasilila konta przyszłego upadłego – celem zaspokojenia wierzycieli, również w toku postępowania upadłościowego.

W dniu **10 września 2013r.** została zawiązana (...) Sp. z o.o. Sp.k. przez F. sp z o.o. utworzona przez M. J. i A. J. (1) oraz te same osoby M. J. i A. J. (1) występujące w charakterze akcjonariuszy. Następnie w dniu **30.10.2013r.** (niecałe 2 miesiące później) zgromadzenie akcjonariuszy F. sp z o.o. SKA podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego o kwotę 50 000 zł poprzez emisję 50 000 akcji imiennych serii (...) przeznaczonych do zaoferowania w trybie subskrypcji spółce (...) sp z o.o. SK. W realizacji niniejszego przedsiębiorstwa (część przedsiębiorstwa) pod nazwą Ś. (obejmujące nieruchomości będące przedmiotem pozwu) zostało wniesione do F. sp z o.o. sp.k. Następnie w dniu **8.11.2013r.** pomiędzy w/w podmiotami została zawarta umowa zmieniająco-upełniająca do w/w przenoszącej przedsiębiorstwo, aby w tym samym w dniu tj. **8.11.2013r.** F. sp z o.o. SKA zawarła z (...) Zakładami (...) sp z o.o. umowę sprzedaży przedmiotowych nieruchomości.

Rezultatem istniejącej z mocy prawa bezskuteczności czynności dokonanej przez upadłego jest powstanie po stronie syndyka masy upadłości roszczenia procesowego o wydanie rzeczy i praw, które wyszły z masy, w celu przeznaczenia ich na zaspokojenie wierzycieli upadłego. Zgodnie bowiem z art. 134 ust.1 puin jeżeli czynność upadłego jest bezskuteczna z mocy prawa lub została uznana za bezskuteczną, to co wskutek tej czynności ubyło z majątku upadłego lub do niego nie weszło, podlega przekazaniu do masy upadłości, a jeżeli przekazanie w naturze jest niemożliwe, do masy wpłaca się równowartość w pieniądzu. Sąd uwzględnił w oparciu o ww. przepis żądanie powoda wydania nieruchomości objętych pozwem.

Orzeczenie to powoduje jednocześnie, że powód nie ma już interesu prawnego w żądaniu ustalenia bezskuteczności czynności z mocy prawa wobec masy upadłości, wydanie jest bowiem następstwem uprzednio stwierdzonej przez Sąd bezskuteczności w trybie art. 127 puin.

W tym bowiem zakresie Sąd podziela stanowisko Przemysława Telenga w Komentarz aktualizowany do art.189 Kodeksu postępowania cywilnego (program prawniczy LEX stna prawny 20.04.2019r. zgodnie z którym przepis określa materialnoprawne przesłanki zasadności powództwa, w którym powód domaga się sądowego ustalenia istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa. Powództwo będzie oddalone przede wszystkim, jeżeli powód nie ma interesu prawnego do jego wytoczenia, ale także jeżeli interes taki istnieje, ale twierdzenie powoda o istnieniu lub nieistnieniu stosunku prawnego okaże się bezzasadne. Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Powyższe określenie interesu prawnego in extenso znalazło aprobatę w judykaturze (por. m.in. wyrok SA w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2007 r., III AUa 1518/05, LEX nr 257445; wyrok SA w Białymstoku z dnia 7 lutego 2014 r., I ACa 408/13, LEX nr 1437870) (...) Orzecznictwo ustaliło zasadę, że nie ma interesu prawnego ten, kto może poszukiwać ochrony prawnej w drodze powództwa o zasądzenie świadczeń pieniężnych (np. gdy dług stał się już wymagalny) lub niepieniężnych (np. gdy prawo własności zostało już naruszone przez pozbawienie lub zakłócenie posiadania w rozumieniu art. 222 § 1 lub 2 k.c.).

W tym zakresie należy w ocenie orzekającego powołać roszczenie o wydanie, które właśnie powód sformułował w pkt 2 żądania. Stąd też żądanie o ustalenie wobec przyjęcia braku interesu prawnego Sąd oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Sąd obciążył w całości kosztami stronę przegrywającą, bowiem powództwo podlegało uwzględnieniu co do zasady. Zasądzone w pkt II koszty stanowią wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 25 000 zł ustalone w oparciu o §2 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł.

W pkt IV wyroku Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 100 000 zł tytułem opłaty sądowej, której powód nie ponosił na podstawie art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.